

ת"פ 38828/11/15 - מדינת ישראל נגד איזנובה פרינץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 38828-11-15 מדינת ישראל נ' פרינץ

בפני כב' סגן נשיאה, השופט אליו ביתן
בעניין: מדינת ישראל נ' פרינץ

המאשימה

נגד

איזנובה פרינץ

הנאשמת

גמר דין

1. בטרם שמיית הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתוב האישום שהוגש נגד הנאשمت תוקן והנאשمت הודהה בעובדות כתוב האישום המתוקן, שאליה עיקריה:

ביום 11.05.11 קיבל בנק לאומי מיל הנחזה להיות מבנק נורווגי. בפועל, מדובר בחזוף שבוצע על ידי אנשים שזהותם אינה ידועה למאשימה. במיל הייתה בקשה לחותם על מסמכים משפטיים בשל כשל נתען בסוויפט. מטה החטיבה לשוק ההון בבנק לאומי העביר אישור שניית לפועל בפקס עם הבנק הנורווגי.

ביום 26.05.11 נשלח שוב מיל מזויף, הנחזה להיות מהבנק הנורווגי, ובו בקשה להעברת 600,000NL למוטב ביפן, לאור טענה לבעה בסוויפט. ההוראה לא בוצעה מסיבות טכניות.

ביום 11.07.11 הגיע מיל מזויף נוסף, הנחזה להיות מהבנק הנורווגי, ובו בקשה להעביר 600,000NL לחשבונה של הנאשمت בבנק הזרים סניף 564. עקב מעשה המרימה האמורים, הועברו בו ביום 600,000NL לחשבון הבנק של הנאשמת.

ביום 11.07.11 הציגה הנאשמת מצג שווה לסגנית מנהלת סניף בנק הזרים בבאר-שבע לפי הכספי שהועבר לחשבונה הוא כסף חוקי שאמה העבירה אליה מראה"ב, לאחר שמכרה נכס שם, וכי בעלה של הנאשמת אינו מעוניין בעזרה הכספי ולכן היא מחזירה סך של 400,000NL לח"ל. הנאשמת הוסיפה כי 120,000NL נמשכו על ידה לצורכי ריהוט ביתמה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בפועל, הנאשפת, בעת שהיתה מודעת בשלב זה לכך כי מדובר בכספי עבירה שהגיעו לחשבוןה, העבירה את הכספי לגורם עולם בחו"ל ולא למשפחתה בארה"ב, וכן העבירה בין התאריכים 18.07.11 עד ה 22.07.11 באמצעות שירות "ווסטראן יוניוון" גם את הסכום של 120,000 ₪ שהומרו לדולרים, ב-6 העברות לניגריה ואחת לארה"ב, ולא רכשה בו רהיטים קטעננה.

عقب מצג השווא הנ"ל, אפשרה סganit מנהלת הסניף את המרת הסכום לדולרים והעברת סך של 129,142 \$ לחו"ל. ההעברה הראשונה לארה"ב לא צלחה וכן גם ההעברה השנייה להונג קונג. ביום 26.07.11 הועבר הכספי לטאיוואן.

במעשיה, קיבלה הנאשפת במרמה בנסיבות מחמירות בנסיבות חדא עם אחרים את הסכום של 600,000 ₪ בכך שהעבירה אותו לחו"ל.

על יסוד הודהה הנאשפת בעבודות כתוב האישום המתוקן כאמור, היא הורשעה בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

במסגרת הסדרהטייעון הסכימו הצדדים כי התביעה תעזור לעונש של 6.5 חודשים מאסר בפועל והגנה תוכל לטעון לעניין זה כראות עיניה, ושיטולו על הנאשפת מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. כן הוסכם, שירותי המבחן יערוך תסקירות על הנאשפת.

תסקירות שירותי המבחן

שירותי המבחן ערכו תסקירות על הנאשפת, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים -

הנאשפת בת 37, נשואה ואם לשני ילדים בגילאי 7 ו- 12.5. נעדרת עבר פלילי. לדבריה, ס"מ מה 12 שנות לימוד ותואר ראשון במשפטים אוניברסיטת נגריה. עלתה לארץ בעקבות בעלה בשנת 2004. בעלה רופא ומועסק בקופת החולים "מכבי".

בנוגע לעבירה, מסרה, כי בשנת 2011 רכשה עם בעלה את דירתם הראשונית ושיתפה בכך את אחותה המתגוררת בנגריה. אחותה מסרה לה כי היא ויתר בני המשפחה מעוניינים לשלווה

לה ולבעלה מתנה, ומספר ימים לאחר מכן הועברו לחשבוןה 600,000 ₪. הנאשפת מסרה כי הופתעה, ובבירור מול אחותה נמסר לה כי האחות שוחחה עם חבר של המשפחה, שכל הנראה העביר לנאשפת את הכספי כמתנה. הנאשפת סיפרה כי בעלה ביקש שתחזיר את הכספי, ולדבריה ביקשה לעשות כן, דבר שנתקף כחוסר הערכה על ידי משפחתה. תיארה כי ערכה מספר ניסיונות מול סניף הבנק שלא בצע את העברות הכספי

לחשבונות בנק שנמסרו לה על ידי אחותה, עד שהכסף הועבר. ציינה כי לא הייתה מודעת לכך שהכספים שהועברו לחשבון הבנק שלו הועברו במרמה, ולדבריה פולה בתום לב. והוסיפה, כי היא ובני משפחתה לא הצליחו לאתר את אותו חבר משפחה. עוד ציינה, כי הגיעו להסדר מול בנק לאומי לפיו עלייה להשיב לבנק סכום של 175,000 ₪, בתשלומים חודשיים של 2,500 ₪.

שירות המבחן התרשם כי הנואמת פועלת לרוב על פי מערכת ערכים נורמטיבית וכי מעורבתה בהליך הפלילי והרשומה מהווים סטייה לתפיסותיה שלה עצמה ומעוררים בה תהושת בשוה. היא מכירה בהשלכות מעשיה, בעלת יכולת לחשיבה ביקורתית, וההליך המשפטי מהווה עבורה גורם מרתק מעורבות חזורת בפליליים. וסביר כי בכל המתווך יש בצדיו להוות גורמים הממצמצמים סיכון להtanegotot עוברת חוק ומצביעים על סיכוי לשיקום.

עוד ציין, כי לאור מאפייני אישיותה, לא קיימת נזקנות טיפולית כלשהי.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנואם מסר בעבודת שירות, מסר על תנאי והתחייבות. עוד המלץ, להימנע מהטליל על הנואמת מסר בפועל, מאחר ומדובר בעבירה שאינה מאפיינת את התנהלותה בדרך כלל, ומסר בפועל עלול להוות פגעה בתא המשפחה ולגרום לנסיגה במצבה הרגשי של הנואמת.

טענות הצדדים

1. ב"כ הتبיעה פירטה את הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירה שביצעה הנואמת. טענה, כי עבירות כלכליות הפכו למכת מדינה, והונש הראי להן הוא מסר בפועל. הוסיפה, כי חומרתן של העבירות מתעצמת שעה שמבצעיהן באים מרקע נורטיטיבי, והמעשים אינם מבוצעים מדויק ומצוקה כלכלית. ציינה את הקושי לחשוף עבירות מסווג זה וטענה שהקלות וה贅יניות ביצוע עבירות כלכליות מחיבות ביתר תוקף ענישה מחמירה. עדמה על נסיבות ביצוע העבירה, הדגישה את התקנון והתחוקם שבמעשיה הנואמת והפניה לפסיקה. הדגישה את הצורך בענישה שתՐתיע את הציבור. אשר לטענה בדבר חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה (2011), טענה, כי עצם ביצוע העבירה התגללה על ידי הבנק רק בעבר שנה מביצועה, ונדרשה חקירה מרכבת על מנת לאתר את העברות הכספיים ואת המעורבים בפרשה. ולאחר מכן נדרשו השלמות חקירה שונות. אשר לה坦שכות ההליך המשפטי, טענה שהעיקוב רובץ לפתחה של הנואמת, שהגישה מספר בקשות דחיה.

בסופה של דבר עטרה לקבוע כי מתחתן העונש ההולם נע בין 6.5 ל- 30 חודשים מסר בפועל ולהטיל על הנואמת 6.5 חודשים מסר בפועל, מסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

2. ב"כ הנואמת טען, כי מתחתן העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע בין אי-הרשעה לבין 24 חודשים מסר בפועל. ציין כי הנואמת לא עבר פלילי וטען כי היא לקרה אחריות על מעשה מיד בהזדמנותו הראשונה והודתה במעשהיה הן במשטרת והן בבית המשפט. הוסיף, כי הבנק הגיש תביעה כספית נגד

הנאשמה ובמסגרתה הגיעו הצדדים לפשרה לפיה הנאשמת תשיב לבנק סך של 120,000 ש"ח בציורףRibowitz. הוסיף, כי כתוב האישום המתוקן מיחס לנאשמת מעורבות רק מהשלב שלאחר הגעת הכספי לחשבונה, וציין כי מעשה של הנאשמת לא היה בתחוםו, אלא היא ביצעה מה שהתבקש מממנה על ידי אחרים. הפנה לتفسיר שירות המבחן וביקש להסתפק במאסר על תנאי, בהתחשב בנסיבות הבאות - העבירה נועברה בחודש נובמבר 2011, הנאשמת נחקרה במשטרת ביולי 2012, התיק הועבר לפרקליטות ורק במרץ 2014 הוא הוחזר להשלמות חקירה, שהתמכזו בגביית עדות מפקידה בבנק. התיק חזר מההשלמה רק במאי 2015 וכותב האישום הוגש בנובמבר 2015; שירות המבחן התרשם שההילך המשפטי מהוועה גורם מרתקע עבור הנאשמת והציג כי מאז היא לא ביצעה עבירות נוספות.

.3

הנאשמת אמרה שהיא לوكחת את כל האחריות על ביצוע העבירה. שיתפה כי עבדה כמורה, והוא מתבבishing במעשה. סיפרה כי הייתה נתונה ללחץ עצום, אך היא מבינה שאין זה מצדיק את מעשה. וביקשה שבית המשפט ירחם עליה וגם יעשה צדק.

דין והכרעה

.1

ההנחה היא שהנאשמת לא הייתה מעורבת ולא ידעה על מעשי המרימה שגרמו לכך שסך של 600,000 ש"ח הועבר לחשבון הבנק שלו שלא כדין. אולם, מעשי הנאשמת מהשלב בו ידעה כי הכספי שנכנסו לחשבונה הם כספי עבירה, הביאו לכך שהכספי הזה יצא משליטת הבנק ויעבור לאלה שביצעו את מעשי המרימה.

.2

מעשי הנאשמת לא הסתכמו בצעד חד פעמי, אלא בהציג מצג שוא בפני הגורם המוסמך בבנק, מעורבות בניסיונות חוזרים של העברת סכום כסף ממשמעותי למדינות שונות, והעברה, במספר הزاد מנוייט, של יתרת הסכום, לגורמים באנגליה ובארה"ב.

.3

"האינטרס החברתי עליו באה עבירות המרימה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרימה. פגעה בחופש זה, אשר באה כתוצאה מעשה המרימה ואשר הביאה למקרה יתרכן או הישג, היא שעומדת ביסודותיה של העבירה שבסעיף 415 לחוק... "(ע"פ 752/90 שמואל ברzel נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2) 555, 530 (1992); ת"פ (מחוזי י-ט) 9890-10-12 רשות ישראל נ' יאיר רבינוביץ (7.10.14), פסקה 20; עניין רוזנטל, פסקה 17).

ערכים חכראתיים נוספים שנפגעו ממעשה הנאשמת הם בין היתר, זכות הקניין, והאמון שבין הבנק ללקוחותיו.

בהתחשב בנסיבות המקרה, הרי שמידת הפגיעה בערכים אלה הינה ממשמעותית.

העונש המוטל על עבירות מרמה, מושפע מנקודת הkonkretiyim ובכלל זה, אופי מעשה המרמה, היקפו, משכו, מיהות הנפגע, זהות הנאשם ועוד, ואולם, ניתן לומר כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מרמה הינה של החמרה.

בע"פ 5810/13 **אילה לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 22.12.13) דובר במעערעת שהורשעה על פי הודהתה בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבותechem, ניסיון לקבלת דבר במרמה, ומרמה והפרת אמונים. המערערת עבדה בתקופה הרלבנטית במסוד לבתו לאומי (להלן: "המל"ל") כפקيدة תביעות בחלוקת נכות כללית. במהלך שנת 2011 היא החלה להזין את מחשב המל"ל בשורה של פעולות ונтоונים כוזבים לגביديد שלה, באמצעות גרמה לכך שהמל"ל יעביר לחובנו סכום של כ-000,000 ₪, מתוכם הוא העביר לחובן הבנק של המערערת סך של 139,000 ₪. צוין כי לאחר שחשפו מעיליה של המערערת, היא הודהה בחקירותה במוחס לה, והודהה בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון בו הוסכם כי התביעה תעתר למאסר של עד שנה אחת בפועל. עוד צוין, כי המערערת החזירה את מלאה הסכום שהועבר לחובנה.

בית המשפט המחוזי דין אותה לשנת מאסר בפועל ולשנתיים מאסר על תנאי.

בית המשפט העליון דחה את ערעורה על העונש ואמר-

"חומרת העבירה מתבטאת הן בסכום שנלקח מהקופה הציבורית, אך בעיקר בכך שמדובר בהפרת אמון מתמשכת, שיטתית ומתחכמת של עובדת ציבור. המערערת השתמשה בתפקידה וניצלה את הנגישות שלה למרכז הממוחשבת של המל"ל כדי לשלול שורה של נטוונים כוזבים במרקם התגמולים והקצבות של המל"ל, מטען הנחה כי יהיה לאייר ולהשוף את התרמייה. בעבירות כגון דא, יש להעדיף שיקולי הלימה אוינטראיסים הרתעתיים על פני הנסיבות האישיות, לשם שמירה על תקינות ועל טוהר המידות בשירות הציבור".

בע"פ 3541/11 **מדינת ישראל נגד אילנה גור פריגן** (פורסם ב公报, 11.09.18) המשיבה עבדה כמנהלת חשבונות במוועצה מקומית, ונגהה לזייף טפסים שונים באמצעות העבירה שלא כדין מחשבון המועצה המקומית לחובנה ולחובן בנה סכום כולל של למULA מ- 436,000 ₪. היא הורשעה בעבירות של גנבה בידי עובד ציבור.

בית המשפט המחוזי גזר עליה 6 חודשים מאסר בעבודת שירות, מאסר על-תנאי, פיצוי בסך 251,604 ₪ ופיקוח קבוע מבחן. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והטיל על המשיבה 7 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ 1012/07 **מדינת ישראל נ' עמוס מאיר** [פורסם ב公报] (28.10.08) הנאשם הורשע בעבירות של מרמה והפרת אמונים (ריבוי עבירות) וגנבה בידי מורשה (ריבוי עבירות), בקשר לעבודתו כראש ענף גביה ואכיפה באגף המכס והמע"מ בלשכת המס בטבריה. הוא הודה בכך שבמספר הזדמנויות הוא ביקש וקיבל הלוואות בסדר גדול של שירות אלפי שקלים ממציגים ומעוסקים שהיו בקשר אליו במסגרת תפקידו והוא היה בנגד עניינים חמורים אתם, והוא שבספר הזדמנויות הוא קיבל מעוסקים ומציגים סכומי כסף שונים כתשלום עבור חובותיהם

הרשויות המס והוא שלשל את הכספיים לכסו.

בית המשפט המחויז גזר עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, 24 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך של 15,000 ש"ח ופיקוח שירות המבחן.

.6. באשר לנסיבות העבירה,

הנאשمت ביצעה סדרת מעשים יזומים ומכוונים - שמטבעם כרוכים בתכנון - במטרה לקדם את הוצאת הכספי שהוכנס לחשבוןה שלא כדין, מרשות הבנק, והעברתו לאחרים.

הנחה היא שאחרים או אחרים ביצעו את סדרת פעולות המרימה שגרמו לכך שהבנק יעביר כסף לחשבוןה של הנאשמת, והנאשמת לא הייתה מודעת לפעולות אלה. חלקם של אלה שביצעו את מעשי המרימה כלפי הבנק, משמעותי, ואולם, גם חלקה של הנאשمت בהוצאה העבירה אל הפועל, איננו מבוטל. בסופו של דבר מעשהם שגרמו להוצאה הכספי, פיזית, מרשות הבנק, והעבירתו לאחרים.

לבנק נגרם נזק ישיר בהיקף של סכום הכספי שהוצאה ממנו, דהיינו 600,000 ש"ח. בהקשר זה יצוין, כי הבנק תבע את הנאשמת בתביעה אזרחית והם הגיעו להסדר לפיו הנאשמת תשיב לבנק סך של 120,000 ש"ח כולל ריביות.

הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה לא התרברו. מניסוח כתוב האישום ניתן להבין שהכספי שהוצאה מהבנק הועבר לאחרים ולא הגיע לידי הנאשמת.

.7. עינמי בפסקין דין שהגישה התביעה במסגרת טיעונית לעונש. ניתן לומר, באופן כללי, שנסיבות העבירות במקרים שנדונו בהם, חמורות מלאה שבענינו -

ברע"פ 10562/07, **ריטה דורון נגד מדינת ישראל**, מדובר למי שהורשעה בעבירה גניבה בידי מורשה, על אף שבמסגרת בעודתה כעורכת דין, נטלה שלא כדין מהחת מלוקחותיה את תשלוםוי המזונות שנטקלבו עבורה, ובמשך חודשים ארוכים הונטה אותה לחשב כי לא התקבלו עבורה כל כספים. אשרណונה ל- **9 חודשים מאסר בפועל**.

ברע"פ 2291/10 **שולி ולר נגד מדינת ישראל**, מדובר במנחת חשבונות שעבדה בשני בתים מלאן באילת ובמספר הזדמנויות מULAה בכספי מעבידה ונטלה לכיסה סכומים בסך 505,831 ש"ח ו- 16,500 \$. היא הורשעה במגוון עבירות מרימה וגניבה, ונדונה ל- **24 חודשים מאסר בפועל**. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור והפחית את עונש המאסר **בפועל ל- 18 חודשים**. בית המשפט העליון דחה את הבקשה למתן רשות הערעור והעיר כי "מעשה של המבקשת הימם חמורים ביותר, ובוצעו **בשיטות על פני תקופת זמן ארוכה תוך פגיעה קשה באמון שניתן לה על ידי מעבידיה**".

בת"פ 16049-10-11 מדינת ישראל נגד אוריה ברוריה דהן, הנאשמת עבده כחabit במלון בטבריה ובמהלך תקופת עבודתה גנבה כספים מהמלון, בכך שהעבירה כספים מחשבון המלון לחשבונה בהסתוואה כאילו מדובר בשכך עבודתה. בסך הכל גנבה הנאשמת סך של 135,082 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הולם נع בין של"צ לשלווש שנות מאסר וגורר על הנאשמת **ששה חודשים מאסר בפועל**.

8. בהתאם לצורךקיימים וחומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמה של הנאשמת ובין העונש שיוטל על הנאשمت; ובהתחשב בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה; במידת הפגיעה בהם; בנסיבות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה; נראה לי שמתחם העונש הולם הינו 12 עד 30 חודשים מאסר בפועל. אני כמובן עז לך שההתביעה טענה למתחם עונש הולם שחלקן התחתון הוא ששה וחצי חודשים מאסר בפועל, אולם אני סבור שرف תחתון זה איננו הולם נורמטיבית, מעשים שהביאו להוצאה במרמה של מאות אלפי שקלים מבנק והעברתם למקומות שונים בעולם.
9. הודהת הנאשמת בעבודות כתוב האישום המתוקן שהוגש נגדה, באה במסגרת הסדר טיעון שבגדרו הסכימו הצדדים בין היתר שההתביעה לטען לעונש של ששה וחצי חודשים מאסר בפועל וההגנה טען לרכיב המאסר כראות עיניה. העונש לו טעונה התביעה, איננו רחוק במידה בלתי סבירה מהרף התחתון של מתחם העונש הולם. והמצב המשפטי הנהוג הוא, שהסכמה לעונש במסגרת הסדר טיעון, מאפשרת עקרונית להטיל עונש בחריגה לפחות ממתחם העונש הולם.
10. מطبع הדברים, מתחם העונש הולם איננו מדייך בrama של "חצאי חדשים", אך שעמדת התביעה כאן באשר לרף התחתון של מתחם העונש הולם, איננה תוחמת את גבול החריגה האפשרית מתחם העונש הולם.
11. לדעת, הוצאה במרמה של 600,000 ₪, מבנק, בנסיבות כבניןנו, מצדיקה הטלת עונש של לפחות לשנת מאסר בפועל. לצד זה, עמדת התביעה לעונש, המקלה עם הנאשמת, איננה כה מרוחיקת לכת עד כדי הצדקת סטיה לחומרה ממנה.
12. מעהגנו עד היום, השאלה היא האם יש להטיל על הנאשמת מאסר בפועל מתחמי סורג ובריח או שניין להסתפק במאסר בעבודות שירות.

הקשר של הנאשמת לאלה שעומדים מתחמי מעשי המרמה שהביאו את הבנק להעביר כסף לחשבונה, לוט בערפל. נתון זה מקבל משנה משמעות שעה שלא מיוחסת לנאשמת מעורבות או אפילו ידיעה על מעשי המרמה האמורים. הנאשמת מסרה לשירות המבחן גרסה מסוימת, שאמם לא עלתה בקנה אחד עם הודהתה בעבודות כתוב האישום המתוקן, אך עולה ממנה שהוא נקלעה למצב מורכב שהביא אותה לפעול כפי שפעלה. גם בדבריה בבית המשפט, במסגרות היא לקחה אחריות מלאה על מעשיה והביעה עליהם חרטה וובשח, היא ציינה "בתקופה זו שהיתה, הייתה תחת לחץ עצום". בהקשר

זה יזכיר, כי לא נטען שהנאשם לקחה את הכספי או את חלקו לעצמה או שקיבלה תמורה כלשהי למשעה.

לאלה יש להוסיף את נסיבותה האישיות והמשפחתיות של הנאשםת. הנאשםת כבת 37. נשואה ואם לשני ילדים בגילאי 7 ו- 12. תפוקדה במערכות חייה השונות, תיקין, וזה הסתבכותה הראשונה עם החוק העבירה בוצעה בשנת 2011, מאז עברו 6 שנים והוא לא הסתבכה בעבירות נוספת.

בנסיבות אלה, ובהתחשב בין היתר בנסיבות מרוחיקת הלכת של שליחת הנאשםת למאסר, עבורה ובעור בעלה ילדיה, נראה לי שבמקרה זה, על נסיבותיו המיעילות, מוצדק לקבוע שהנאשםת תוכל עקרונית לשאת את המאסר שקבע לה בעבודת שירות.

.13. נכון כל האמור, אני גוזר על הנאשםת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל.

אם הממונה על עבודות השירות יחוות דעתו כי הנאשםת מתאימה לביצוע עבודות שירות ותימצא לה כך, היא תוכל לשאת את המאסר בעבודת שירות.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא תעבור עבירת רכוש שהוא פשע.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר תחתיו.

ניתן היום, ג' סיון תשע"ז, 28 Mai 2017, במעמד הצדדים ובאי-כוכם.

**אליהו ביתן, שופט
סגן נשיאה**